

**การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น***

**DEVELOPING LEARNING PATTERN IN BUSINESS WITH K-SMART MODEL TO
PROMOTE ENTREPRENEURSHIP COMPETENCE ON PRATOMSUKSA SIX LEVEL
STUDENTS AT BANHAIMAIPAN SCHOOL**

ญาณิน นุรังซี

Yanin Nurangsee

โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ตาก ประเทศไทย

Banhuaimaipan School, Tak Primary Educational Service Area Office 2, Tak, Thailand

Corresponding author E-mail: jewja490@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น และ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น การวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา แบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น จำนวน 56 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.741 ระยะที่ 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ครู ศึกษานิเทศก์ และผู้เชี่ยวชาญสาขาด้านการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือ ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย และแบบประเมิน มีค่าความเชื่อมั่น 0.831 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูขาดแนวทางการสอนที่ส่งเสริมความสามารถด้านผู้ประกอบการ ขาดความคิดสร้างสรรค์ในการสอน ขาดการบูรณาการทักษะผู้ประกอบการกับเนื้อหา การสนับสนุนด้านงบประมาณมีจำกัด ความต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ ตลาดจำหน่ายสินค้า นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง การสนับสนุนงบประมาณ พัฒนาความรู้ด้านธุรกิจ การส่งเสริมความซื่อสัตย์ แนวทางการพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดระบบ และการวัดผลและประเมินผล ความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ มี 5 ด้าน ได้แก่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ และมีจริยธรรมทางธุรกิจ และ 2) รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ มีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, แนวคิด 6 รู้, ความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Abstract

This research aimed to: 1) Study the problems, needs, and guidelines for developing a learning model to promote entrepreneurship abilities for grade 6 students at Banhuaimaipan School; and 2) Develop a business learning model based on the "6 Knowledge" concept to enhance entrepreneurship abilities for grade 6 students at Banhuaimaipan School. The research employed a Research and Development methodology divided into 2 phases. Phase 1: The informants consisted of administrators, teachers, and parents at Banhuaimaipan School, totaling 56 participants selected through purposive sampling. The research instrument was a questionnaire with a reliability of 0.741. Phase 2: The informants included teachers, educational supervisors, and experts in entrepreneurship, totaling 5 participants selected through purposive sampling. The research instruments included a document analysis form, small group meeting record form, and evaluation form with a reliability of 0.831. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The findings revealed that: 1) Teachers lacked instructional approaches to promote entrepreneurship abilities, lacked creativity in learning management, had insufficient integration of entrepreneurship skills with content, and had limited budget support. Development needs for learning included market outlets for products, hands-on experience for students, budget support, business knowledge development, and promotion of integrity. Guidelines for developing the learning model showed that the model comprised 5 components: principles, objectives, learning process, organizational system, and measurement and evaluation. Entrepreneurship abilities consisted of 5 aspects: Creativity, determination and commitment, self-confidence, business knowledge, and business ethics; and 2) The business learning model based on the "6 Knowledge" concept demonstrated appropriateness at the highest level.

Keywords: Learning Pattern, K-SMART Technique, Entrepreneurship Competence, Pratomsuksa 6th Students

บทนำ

การพัฒนาประเทศนับตั้งแต่มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญเกี่ยวกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในปี 2560 ที่มีค่าร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพเมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปี ตลอดช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักคือ การชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ ทำให้ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายหลักสำหรับการยกระดับการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) และเนื่องจากประเทศมีการพัฒนาด้านความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สภาพเศรษฐกิจขยายตัวในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างสูง รัฐบาลจึงต้องรับภาระในการที่จะจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจของประเทศ ตลาดแรงงานและความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยพยายามสร้างระบบการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ ทักษะและ

ความสามารถที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เพื่อให้เขาเหล่านั้นสามารถคิดสร้างสรรค์งานให้กับตนเองได้ (สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550) การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะสำคัญที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้แก่ 1) ความรู้ในวิชาหลัก (Core subjects) 2) ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต (Life and career skills) 3) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and innovation skills) และ 4) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Information, Media and technology skills) (จินตวิรัช คล้ายสังข์, 2561) สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) ที่สอนความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy) เข้าไปในการจัดการเรียน การสอนทุกระดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

การสร้างความเป็นผู้ประกอบการจึงเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการพัฒนาคนไทย 4.0 เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เน้นการพัฒนาที่สมดุลบนแนวคิดพื้นฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การจัดการเรียน การสอนแบบเดิมจึงไม่อาจสนองตอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้อีกต่อไป (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562) ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่จะดำเนินต่อไปต้องปรับกลยุทธ์ในการบริหารการจัดการศึกษา ให้มีความต่อเนื่องและมีคุณภาพ มีการกำหนดเป้าหมายไปที่ผู้เรียน ขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาสมรรถนะด้าน การจัดการเรียนรู้ของผู้สอนด้วยเช่นกัน และเปลี่ยนวิธีในการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมสู่ความปกติใหม่ของการ เรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์ เพื่อเตรียม ผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเรียนรู้ในยุคความปกติถัดไป (Next normal) (อานุกาญจนา เลขาภรณ์กุล, 2564) สอดคล้องกับ แนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพ ที่มุ่งช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการอาชีพ มาใช้ประโยชน์ในการทำงาน อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า ผู้เรียนสามารถสร้างผลผลิตทางการเกษตรได้ มีการจัดจำหน่ายสินค้าให้กับโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง หรือชุมชนได้จริง แต่มีผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดที่ไม่ เป็นที่ต้องการของตลาด หรือสินค้ามีปริมาณมากเกินไปเกินความต้องการ สินค้ามีราคาถูก เนื่องจากการผลิตสินค้าของ นักเรียนไม่มีการสำรวจความต้องการของผู้ซื้อ ขาดแนวคิดและความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบ ความสำเร็จ ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับผลการสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ของครูและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น พบว่า โรงเรียนหรือครูผู้สอนขาดแนวทาง หรือวิธีการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักเรียน ไม่มีหลักสูตรหรือกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความสามารถดังกล่าว อีกทั้งยังขาดสื่อการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้าน การเป็นผู้ประกอบการ ควรมีการจัดการเรียนการสอนทักษะการวางแผนและจัดการให้ผู้เรียนโดยคำนึงถึง ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทั้งนี้ความต้องการเหล่านี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนัญญา สุขสมวัฒน์ พบว่า สถานศึกษาควรจัดการสอนพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจ การจัดตั้งและการดำเนินกิจการให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ และควรจัดประสบการณ์การทำธุรกิจจริงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เขียนแผนธุรกิจ ทำโครงการหรือธุรกิจ ขนาดเล็กด้วยตนเอง (ชนัญญา สุขสมวัฒน์ และคณะ, 2563)

ความท้าทายในการส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบบโครงงานอาชีพในรายวิชาการงานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เผชิญความท้าทายสำคัญในการเชื่อมโยงทักษะการผลิตกับความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ แม้นักเรียน

จะสามารถสร้างผลผลิตทางการเกษตรได้ แต่ยังคงขาดทักษะการวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การกำหนดปริมาณการผลิตที่เหมาะสม และการพัฒนากลยุทธ์ด้านราคา ปัญหาดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการสอนที่บูรณาการองค์ความรู้ด้านธุรกิจเข้ากับเนื้อหาวิชาที่มีอยู่ โดยเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูและผู้บริหารโรงเรียนโรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น พบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ การจัดหาตลาดรองรับผลผลิต และการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างทักษะสำคัญในการประกอบอาชีพและการมีรายได้เสริมที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น ด้วยแนวคิด 6 รู้ โดยให้นำแนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) การสอนแบบโครงงาน (Project Based Learning) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura แนวคิดความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) และแนวคิด Growth Mindset เพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น ได้แก่ รู้เขา (Know Market) รู้เรา (Self-Knowledge) รู้วางแผน (Make Plans) รู้ทำ (Act & Apply) รู้พัฒนา (Refine & Review) และรู้รับผิดชอบ (Take Responsibility) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงควบคู่ไปกับการทำโครงการธุรกิจ เพื่อจำหน่ายสินค้าด้วยช่องทางที่หลากหลาย ภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำของครูที่ปรึกษา โดยใช้กระบวนการกลุ่ม การสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้และความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีอาชีพ มีงานทำ และสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการดำเนินวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น

ขั้นที่ 1.1 ศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล ได้แก่ 1) ครูผู้สอน จำนวน 12 คน 2) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 44 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากผู้วิจัยสอนที่โรงเรียนแห่งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ตอบแบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตนเอง และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 4 ที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปการบรรยาย เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบในระยะที่ 2 ต่อไป

ขั้นที่ 1.2 ศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น โดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสาร บทความ งานวิจัย สื่อสิ่งพิมพ์ออนไลน์ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น แหล่งข้อมูล ได้แก่ ครูและศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนด้านการเป็นผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการ จำนวน 5 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจงผู้วิจัยได้ดำเนินการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประชุมกลุ่มย่อยในการยกร่างรูปแบบการเรียนรู้ และ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ ประกอบด้วย คู่มือการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนรู้ และจัดทำแบบประเมินร่างรูปแบบการเรียนรู้เพื่อใช้ในขั้นตอนที่ 2.2 ต่อไป

ขั้นที่ 2.2 การประเมินร่างรูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพ/ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยมีการกำหนดคุณสมบัติ ได้แก่ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป สาขาหลักสูตรและการสอน สาขาวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาบริหารการศึกษา สาขาด้านการเป็นผู้ประกอบการ มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 5 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง ผู้เชี่ยวชาญประเมิน 1) ร่างรูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น มีผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัญหาที่พบ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูยังขาดแนวทางการสอนที่ส่งเสริมความสามารถด้านผู้ประกอบการ ครูขาดความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการทักษะผู้ประกอบการกับเนื้อหาวิชา ยังไม่เพียงพอ และการสนับสนุนด้านทรัพยากรและงบประมาณมีจำกัด ความต้องการในการพัฒนา ได้แก่ ตลาดรองรับผลผลิตของนักเรียน นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง การสนับสนุนด้านงบประมาณ การพัฒนาความรู้ด้านธุรกิจ และทักษะการขาย ส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์

แนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้จากการสังเคราะห์เอกสาร พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดระบบ และการวัดผลและประเมินผล

ความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ มี 5 ด้าน ได้แก่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ และมีจริยธรรมทางธุรกิจ

2. รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น ประกอบด้วย

องค์ประกอบที่ 1 หลักการ หลักการสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนผ่านประสบการณ์ตรงและการลงมือปฏิบัติ โดยใช้โครงงานธุรกิจเป็นฐาน บูรณาการการพัฒนาทักษะที่หลากหลายตามแนวคิดหุปัญญา ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและกรอบความคิดแบบเติบโต เรียนรู้ผ่านตัวแบบประกอบประกอบที่ประสบความสำเร็จ และพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงิน ภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการประเมินผลแบบองค์รวม เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเป็นผู้ประกอบการที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 2 จุดประสงค์ จุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น มีดังนี้

- เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการผ่านประสบการณ์ตรงและการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง
- เพื่อส่งเสริมความสามารถที่หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน ทั้งด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การจัดการ และความคิดสร้างสรรค์
- เพื่อพัฒนาทักษะการวางแผน การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านการทำโครงงานธุรกิจ
- เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผ่านตัวแบบผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
- เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการบริหารจัดการการเงินพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ
- เพื่อส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง มองความท้าทายเป็นโอกาส และเรียนรู้จากความผิดพลาด

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น เรียกว่า “K-SMART Model” ได้แก่ 1) รู้เขา (Know Market) 2) รู้เรา (Self-Knowledge) 3) รู้วางแผน (Make Plans) 4) รู้ทำ (Act & Apply) 5) รู้พัฒนา (Refine & Review) และ 6) รู้รับผิดชอบ (Take Responsibility) ความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) มีความคิดสร้างสรรค์ 2) มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 4) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ และ 5) มีจริยธรรมทางธุรกิจ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Experience) ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์และวางแผน (Analysis & Planning) ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติและเรียนรู้ (Action & Learning) ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินและพัฒนา (Evaluation & Development) และขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ (Conclusion & Application) ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ผู้ประกอบการรุ่นจิ๋ว จำนวน 19 ชั่วโมง ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการเรียนรู้ เรื่อง ผู้ประกอบการรุ่นจิ๋ว

องค์ประกอบที่ 4 การจัดระบบ การจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย บทบาทของผู้เรียนและบทบาทผู้สอน ซึ่งมีการเรียนในห้องเรียนและการเรียนล่วงหน้าที่บ้าน โดยมีสื่อ เอกสารประกอบการเรียนรู้ สื่อออนไลน์ หรือกิจกรรมที่ต้องดำเนินการนอกเวลาเรียนให้นักเรียนได้ศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง จากนั้นนำความรู้ที่ได้มาทำใบงาน และทำโครงงานธุรกิจที่โรงเรียน ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดพื้นที่เรียนรู้ที่เอื้อต่อการทำงานกลุ่ม จัดกลุ่มผู้เรียน ได้แก่ จัดกลุ่มตามความสนใจ คณะความสามารถที่แตกต่างกัน

ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการ มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน บริหารจัดการทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

องค์ประกอบที่ 5 การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ประเมินกระบวนการและผลงาน โดยใช้หลักการประเมินแบบมีส่วนร่วมและการประเมินพัฒนาการ เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น และร่างคู่มือการใช้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด สามารถสรุปผลการประเมิน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้			
หลักการ	4.80	0.38	มากที่สุด
จุดประสงค์	4.70	0.50	มากที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.76	0.42	มากที่สุด
การจัดระบบ	4.96	0.09	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.28	มากที่สุด
คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้			
คู่มือการใช้	4.76	0.39	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้	4.80	0.33	มากที่สุด
เอกสารประกอบการเรียนรู้	4.75	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.77	0.37	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.81	0.33	มากที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น จากการสอบถาม ได้แก่ ครูขาดแนวทางการสอนที่ส่งเสริมความสามารถด้านผู้ประกอบการ ครูขาดความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการทักษะผู้ประกอบการกับเนื้อหาวิชายังไม่เพียงพอ และการสนับสนุนด้านทรัพยากรและงบประมาณมีจำกัด ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของครูอาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครอง และขาดการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบใหม่มาใช้สอนนักเรียน ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจและแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ ทำให้การส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนัญญา สุขสมวัฒน์ พบว่า สถานศึกษาควรจัดการสอนเรื่อง พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจ ควรเตรียมเนื้อหาพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินกิจการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ (ชนัญญา สุขสมวัฒน์ และคณะ, 2563) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนกกน ภาณุสิทธิกร พบว่า กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลดีผู้ประกอบการ

สตาร์ทอัพ เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ การเรียนรู้ผ่านบทสนทนา และการเรียนรู้ผ่านการรับเข้า (มนนก กฤษฎิทธิกร, 2562)

ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า โรงเรียนควรมีการหาตลาดรับซื้อผลผลิตของนักเรียน ควรมีการให้นักเรียนได้ทำธุรกิจจริง ๆ ฝึกเรียนรู้จากการทำงานจริง ๆ ให้นักเรียนได้ทำการค้าขายด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ที่ได้ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการในการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนัญญา สุขสมวัฒน์ พบว่า สถานศึกษาควรจัดประสบการณ์การทำธุรกิจจริงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เขียนแผนธุรกิจ ทำโครงการ หรือธุรกิจขนาดเล็กด้วยตนเอง (ชนัญญา สุขสมวัฒน์ และคณะ, 2563)

แนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดระบบ และการวัดและประเมินผล เนื่องจากกระบวนการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัย ได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่หลากหลายและมีความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติกัญญากรณ์ การุณประชา พบว่า หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมการเป็นผู้ประกอบการ มีองค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมา 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สารการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 7) สื่อการสอน และ 8) การวัดและประเมินผล ความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก (กิตติกัญญากรณ์ การุณประชา, 2563)

ความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ มี 5 ด้าน ได้แก่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ และมีจริยธรรมทางธุรกิจ ทั้งนี้ ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการทั้ง 5 นี้ ได้ผ่านการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วว่าเหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rajan, R. พบว่า จริยธรรมทางการตลาดเป็นจริยธรรมประยุกต์ด้านที่เกี่ยวข้องกับหลักการทางศีลธรรมที่อยู่เบื้องหลังการดำเนินงานและระเบียบการตลาด มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ซื่อสัตย์ 2) รับผิดชอบต่อสังคม 3) ยุติธรรม 4) เคารพสิทธิ 5) โปร่งใส 6) พลเมืองที่ดี (Rajan, R., 2016) ซึ่งจรรยาบรรณทางการตลาดทั้ง 6 ด้านนี้มีความสำคัญต่อการตลาดเชิงจริยธรรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญลดา ทุโพราะ พบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะของการเป็นผู้ประกอบการแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ (Knowledge aspect) 2) ด้านทักษะ (Skill aspect) 3) ด้านลักษณะ (Relevant trait aspect) (เพ็ญลดา ทุโพราะ, 2564)

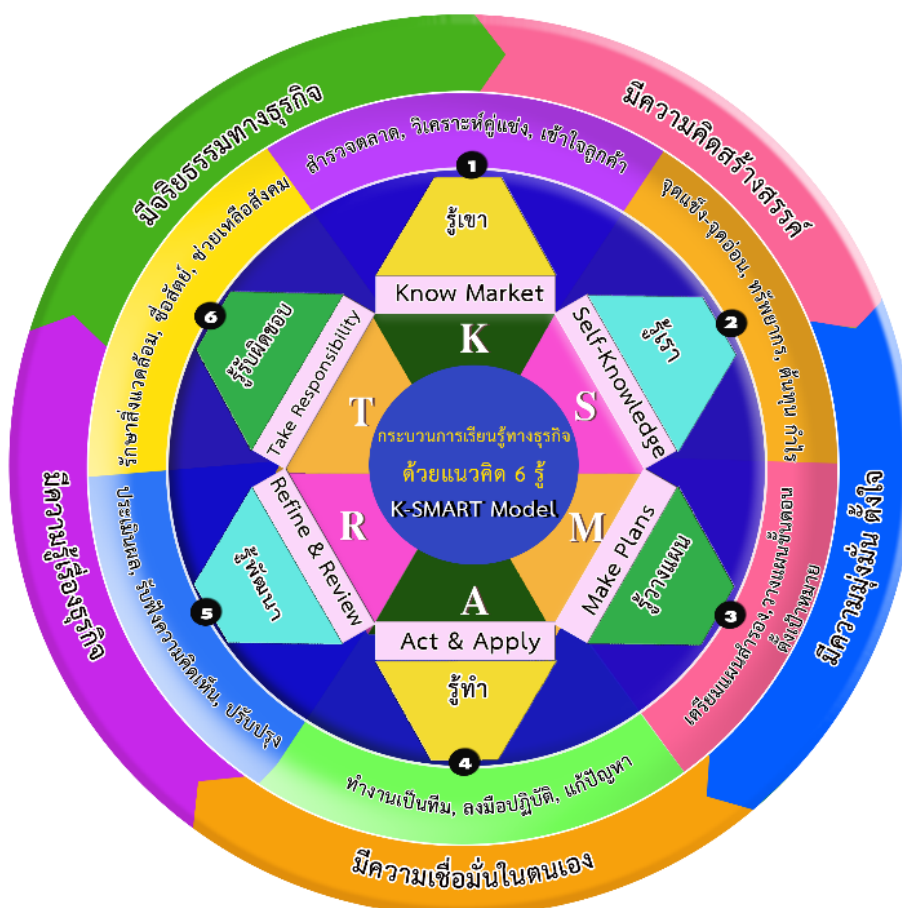
2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น ประกอบด้วย รูปแบบการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบการเรียนรู้ เรื่อง ผู้ประกอบการรุ่นจิ๋ว เมื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ของนักวิชาการมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบ และแนวคิดของรูปแบบดังกล่าวขึ้นมา ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมเป็นผู้ร่างรูปแบบฯ ด้วยการประชุมกลุ่มย่อยอีกด้วย รูปแบบการเรียนรู้ที่ได้ยังผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจนทำให้รูปแบบดังกล่าวมีความเหมาะสม ถูกต้องและมีความเป็นไปได้ในระดับ มากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gustomo, A. et al. พบว่า ผู้ประกอบการต้องบริหารจัดการความสามารถที่แตกต่างกัน 3 ประการ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ (Gustomo, A. et al., 2017) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Raghuram, R. พบว่า จริยธรรมทางการตลาดมี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ซื่อสัตย์ 2) รับผิดชอบต่อสังคม 3) ยุติธรรม 4) เคารพสิทธิ 5) โปร่งใส 6) พลเมืองที่ดี (Rajan, R., 2016) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

เพ็ญธดา ทุไพบระ พพบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะของการเป็นผู้ประกอบการแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ (Knowledge aspect) 2) ด้านทักษะ (Skill aspect) 3) ด้านลักษณะ (Relevant trait aspect) (เพ็ญธดา ทุไพบระ, 2564)

องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการ จุดประสงค์ กระบวนการ จัดการเรียนรู้ การจัดระบบ และการวัดประเมินผล โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 รู้ เรียกว่า “K-SMART Model” ประกอบด้วย 1) รู้เขา (Know Market) 2) รู้เรา (Self-Knowledge) 3) รู้วางแผน (Make Plans) 4) รู้ทำ (Act & Apply) 5) รู้พัฒนา (Refine & Review) และ 6) รู้รับผิดชอบ (Take Responsibility) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนผ่านประสบการณ์ตรงและการลงมือปฏิบัติ โดยใช้โครงงานธุรกิจ ตามแนวคิดพหุปัญญา ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและกรอบความคิดแบบเติบโต เรียนรู้ผ่านผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ และพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงิน ภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการประเมินผลแบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองมีความรู้เรื่องธุรกิจ และมีจริยธรรมทางธุรกิจ

ภาพที่ 1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 รู้ “K-SMART Model”

สรุปและข้อเสนอแนะ

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 R เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ด้านที่มีสภาพปัญหามากที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม ความต้องการและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความต้องการมากที่สุด คือ มีการหาตลาดรับซื้อผลผลิตของนักเรียน และข้อที่มีความต้องการน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนและชุมชน แนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดระบบ และการวัดและประเมินผล ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้เรื่องธุรกิจ และมีจริยธรรมทางธุรกิจ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหามานagement การจัดการเรียนรู้ ควรมีการให้นักเรียนได้ทำธุรกิจจริง ฝึกเรียนรู้จากการทำงานจริงให้นักเรียนได้ทำการค้าขายด้วยตนเอง โรงเรียนควรสนับสนุนเงินให้นักเรียนทำงาน ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ งบประมาณ ตลาดรับซื้อผลผลิต ความรู้ในเรื่องที่ทำ ความสำคัญที่สุดของการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น ได้แก่ การมีความรู้ในด้านธุรกิจ ความซื่อสัตย์ ขยันของเป็น 2) รูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 R เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไม้แป้น มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านจุดประสงค์ ส่วนคู่มือการใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด และเอกสารประกอบการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ ดังนี้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในด้านการมีหรือใช้เทคโนโลยี เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ ควรมีการศึกษาวิจัยและส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางธุรกิจด้วยแนวคิด 6 R ในการเรียนรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หรือศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมความสามารถด้านการเป็นผู้ประกอบการด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติกัณฐาภรณ์ การุณประชา. (2563). การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม “การเป็นผู้ประกอบการ” ตามแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม “การเป็นผู้ประกอบการ” ตามแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จินตวิทย์ คล้ายสังข์. (2561). ยุบิควิตส์เทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ : การออกแบบที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ลักษณ์.
- ชนัญญา สุขสมวัฒน์ และคณะ. (2563). แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน: คราวด์ซอร์สซิง. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 15(2), 1-14.
- เพ็ญลดา ทุไพบเราะ. (2564). การพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างสมรรถนะความเป็น

- ผู้ประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ใน ดุษฎีนิพนธ์
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
มนกนก ภาณุสิทธิกร. (2562). กระบวนการเรียนรู้ของผู้ประกอบการสตาร์ทอัพ. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการการเรียนรู้และนวัตกรรมการศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). การจัดการเรียนรู้ในยุค Disruptive Innovation. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). รายงานการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ สำนักวิจัย
และพัฒนาการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภา
การศึกษา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระ
การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่...การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อานุภาพ เลชะกุล. (2564). ความปกติถัดไปอุดมศึกษา: ความท้าทาย. Journal of Education and Innovative
Learning, 1(2), 111-125.
- Gustomo, A. et al. (2017). Building a conceptual framework of entrepreneurial competencies:
The ontological, epistemological, and methodological view. International Journal of Applied
Business and Economic Research, 15(10), 191-201.
- Rajan, R. (2016). Towards rules of the monetary game. In Conference on "Advancing Asia: Investing
for the Future". New Delhi, India.